

Maistrul strungar Ion Drăgulin de la școala Băleni ralonul Tg. Jiu regiunea Craiova explică tinerilor Părin Constantin, Gh. Toma, Ion Colot și Alion Vasile felul cum trebuie lucrat un ventil de încălzire pentru capetele de erupție.

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3581

4 PAGINI - 20 BANI

Sâmbătă 19 noiembrie 1960

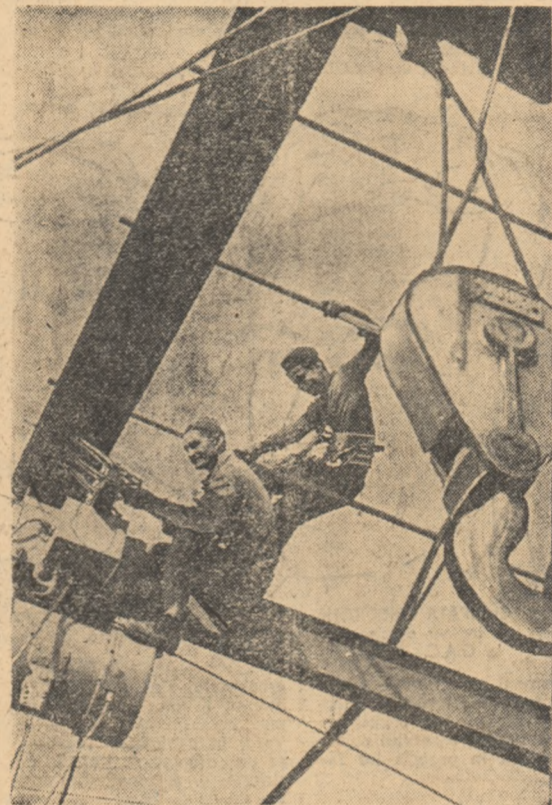
Prin munca patriotică a tineretului

Organizația de bază U.T.M. de la Școala medie Săveni, regiunea Suceava a organizat de curând o acțiune de strângere a fierului vechi din comună, pentru a fi trimis oțelărilor. Cu această ocazie brigăzile utemiste de muncă patriotică de la această școală au început să colecteze fierul vechi existent în curțile țărănilor muncitori și ale colectiviștilor. Astfel, în numai 2 ore el au colectat și transportat la locul de depozitare peste 3000 kg. fier vechi.

ANGELA FILIP elevă

Zilele acestea se inaugurează școala elementară din comuna Dirvari, raionul Cricov, la construirea căreia tinerii din comună au adus un aport însemnat. În afară de volumul de muncă necalificată necesară construirii noii școli, membrii brigăzilor utemiste de muncă patriotică din comună au ajutat de secretarul organizației de bază U.T.M. Sandu Ștefan, de profesor zidar, au contribuit și la tencuirea unor săli de clasă, realizând, astfel însemnate economii.

MIRICA VLADIMIR instructor al Comitetului raional U.T.M. Cricov

Pe șantierul de locuințe de pe Calea Griviței se construiește o fabrică de panouri mari prefabricate necesare construcției apartamentelor care se ridică pe acest șantier. Construcția din profile metalice ușor montabile și demontabile fabrica poate fi deplasată la terminarea lucrărilor pe alte șantiere.

Foto: AGERPRES

În acțiunea de împădurire

În întreaga țară continuă lucrările de împădurire de toamnă. Până la 14 noiembrie au fost executate plantări de arbore și însămînțări de foioase și rășinoase pe o suprafață de peste 17.600 hectare, mai mult de trei sferturi din terenul planificat în această campanie. Totodată au

fast împădurite și 554 hectare terenuri degradate. În acțiunea de îngrijire a arboretului tiner, planul companiei a fost îndeplinit de acum în proporție de 106 la sută. Un mare număr de tineri pionieri și școlari, precum și virșnici au sprijinit această campanie prin participarea pa-

Economii prin inovații

Sub conducerea organizației de partid, Comitetul U.T.M. de la Atelierele C.F.R. Iași acordă o atenție deosebită creșterii numărului de inovații în rândurile tinerilor ceferiști ieșeni. În colaborare cu Comitetul de Întreprindere și cabinetul tehnic, comitetul U.T.M. a popularizat larg în rândurile tinerilor tematica concursului de inovații organizat în acest an în întreprindere.

Rezultatele nu au întârziat să apară. Din cele 87 propuneri de inovații și raționalizări prezentate în acest an la cabinetul tehnic al Atelierele C.F.R. Iași, 24 de propuneri — dintre care 8 s-au aplicat cu succes în procesul de producție — au fost realizate de tineri.

Printre inovațiile cele mai importante se numără: inovația ajustorului I. Teoșiu, o mașină automată pentru ascuțirea plinelor metalice de la ferăstrăile de tăiat metal și lemn, inovația tovarășului Mihai Constantin privind modificarea suporturilor de susținere a balansierilor de la boghiurile tip Tatra, ce va aduce o economie anuală de circa 70.000 lei și altele.

MOIȘĂ GHEORGHE secretar al organizației U.T.M. — Atelierele C.F.R. Iași

PLANUL PE ANUL 1961, ÎN DEZBATEREA OAMENILOR MUNCII

Un nivel tehnic cit mai înalt

Produce mai multe și de calitate superioară

Plină de încredere a fost dezbaterile ce s-au ținut în secția de redacție a „Grigore Preotasa” din București. Muncitorii, tehnicienii și inginerii au discutat cu seriozitate și cu entuziasm despre cifrele de plan pentru anul 1961 și măsurile ce trebuie luate pentru îndeplinirea sarcinilor de producție, despre sarcinile ce revin din recenta planșă a C.C. al P.M.R. În cadrul dezbaterilor, vorbitorii au arătat că secția lor, cea mai nouă din uzină, stînd de produs aparatul electric de înaltă tensiune, trebuie să-și ridice necontenit nivelul tehnic al producției prin introducerea unor metode tehnologice înaintate, prin punerea în aplicare a unor dispozitive noi.

Șeful de echipă Dobre Bădă a arătat, de pildă, că se pierde încă multă vreme la lipirea unor contacte întrebuințându-se cicoana electrică mică. El a propus un nou sistem, potrivit căruia operațiunile de lipire vor fi făcute mai ușor și mai sigure. Tot în cadrul dezbaterilor s-a mai arătat că la montarea gurilorilor la redare — se montează siliciozii săi de mii de suruburi — trebuie adaptată o mașină electrică de strîns care va permite fixarea să se lucreze mai repede. Mihai Tăuș a ridicat în numele multor tineri care fac montajul redactorilor, problema defectării mîntăntate care răpesc timp și reduce indicii de calitate.

Dezbaterile au sosit la încheiere după ce muncitorii sînt preocupati să introducă progresul tehnic în secția lor pentru ca în felul acesta să poată munci mai bine, să dea lucru de cea mai bună calitate și să realizeze economii. Numeroase brigăzi de producție ale tineretului, luînd noi măsuri tehnico-organizatorice, s-au angajat astfel să realizeze importante economii. În numele brigăzii pe care o conduce Maria Păstăla s-a angajat să realizeze în anulul viitor circa 75.000 lei economii. Tot 75.000 lei economii s-a angajat să realizeze și brigada lui Răduț Elena, iar brigada lui Asintze Anghel să aducă o economie anuală de 30.000 lei.

Trăduse în clasă, măsurile propuse pentru ridicarea nivelului tehnic, propunerile legate de introducerea unor noi metode de lucru vor da posibilitatea colectivului secției să muncească sporadic chiar din primele zile ale anului 1961.

V. CONSTANTINESCU

Din activitatea cercurilor științifice studentești

În instituțiile de învățămînt superior au fost luate anul acesta noi măsuri pentru legarea tot mai strînsă a cunoștințelor teoretice, pe care și le însușesc studenții, de problemele practice ale construcției socialiste din țara noastră. Astfel, din cele 500 de lucrări pe care studenții Institutului de Tehnologie din București și le-au propus să le realizeze în acest an universitar în cadrul cercurilor științifice, marea majoritate se referă la rezolvarea unor probleme practice care interesează di-

În toate întreprinderile din țară, pe schimburi sau în secții, se dezbateră înunțele adunări de dezbateră a sarcinilor de plan pentru anul 1961. Analișind succesele raportate în primul an al planului de șase ani și descoperind resursele care există în munca lor pentru obținerea de produse mai multe, mai ieftine și de bună calitate, oamenii muncii fac numeroase propuneri pentru îndeplinirea planului la toți indicii, încă din prima zi a viitorului an.

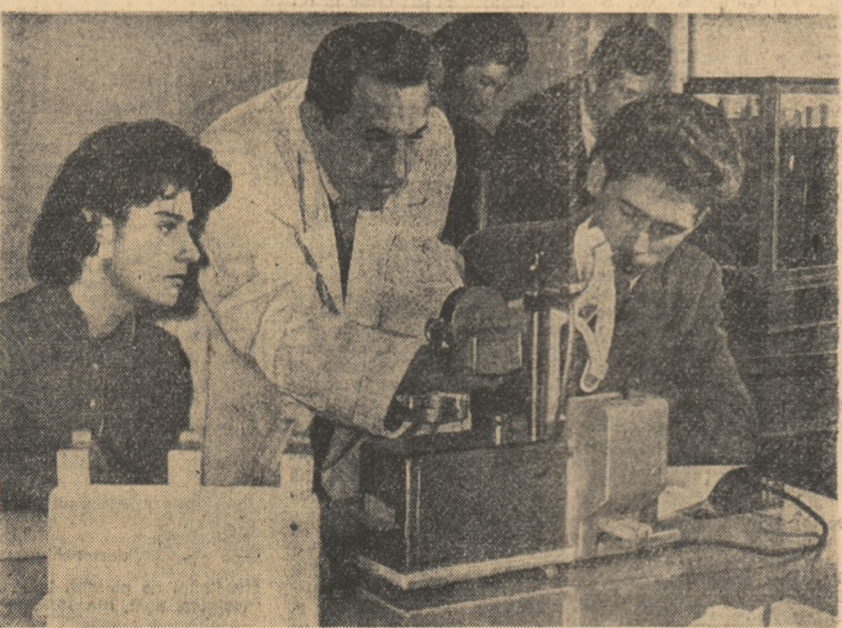
Cu multă maturitate au discutat muncitorii, tehnicienii și inginerii de la unitatea B a Fabricii „Donca Simo” din Capitală sarcinile sporite de plan care le revin în 1961.

În anul 1960, spunea în cadrul adunării tovarășii Elena Iordănescu, directoarea fabricii, noi am avut de îndeplinit sarcinile sporite cu 24 la sută față de anul 1959. Cu toate acestea, planul pe anul 1960 va fi îndeplinit pînă la 15 decembrie s.c. Sarcini mult mai mari ne revin însă pentru anul 1961. Așa cum arăta tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej în expunerea de consens va crește cu 17 la sută. Contribuția fabricii „Donca Simo” va fi de mare importanță.

Tovarășii Elena Iordănescu a arătat că la unitatea B se vor produce în 1961 cu peste 1.000.000 metri mai multă țesătură pentru mobilă. La unele secții, cum este secția Jaquard, creșterea producției rezultă din totalul de măsuri tehnico-organizatorice va atinge cifra de 300 la sută. Se lucrează la montarea a 39 de mașini noi, moderne de țesut. S-au luat măsuri pentru calificarea unui mare număr de muncitoare: de la 1 ianuarie se va crea la unitatea B a întreprinderii un nou schimb. Pentru primul trimestru al anului 1961 se vor introduce în producție sortimente și modele noi de produse cu o colorită mai viu, strălucitor, (stofe, perdele, prosoape, diferite pinseturi etc.).

Pentru noi, muncitorii, sarcinile viitorului plan sînt deosebit de mobilizatoare, spunea în adunarea tovarășii Mișoa Boeriu, secretarul organizației U.T.M. din unitate. Produsele noastre vor contribui în mod direct la creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii. Va trebui, de aceea, ca planul pe 1961 să fie nu numai îndeplinit la timp, dar produsele pe care le obținem să fie de calitate superioară. În numele organizației U.T.M., el s-a angajat să creeze noi brigăzi de producție ale tineretului, să urmărească îndeaproape activitatea lor. El a mai propus ca, pe lângă introducerea unor mașini noi, să se ia măsuri pentru modernizarea utilităților mai

de la București, o brigadă pentru rezolvarea unor teme cerute de perfecționarea continuă a procesului de producție al uzinelor. Și studenții din cercurile științifice de la Institutul de Științe Economice „V. I. Lenin” din Capitală și-au propus ca în ajunul lucrărilor teoretice să realizeze anul acesta numeroase lucrări cu caracter practic, orientate spre rezolvarea unor probleme ale industrializării socialiste. (Agerpres)

Un grup de studenți al anului V de la facultatea de agricultură și zootehnie a Institutului Agronomic „N. Băloescu” din Capitală, la o oră de laborator.

O discuție despre izvorul belșugului...

La sediul gospodăriei n-am găsit nici un tînar. Erau plecați pe cîmp, la treburile. Am întîrziat totuși acolo, pînă seară, cînd oamenii au început să vină de la cîmp. A intrat în curte și o căruță. În ea era Gheorghe Sima, care se întorcea de la Crivina, unde transportase sîcîlă de zahăr, la baza de recepție. Pe urmă au mai venit și alți tineri: Nelu Băjan și Nacu Frusina de la recoltațiul sfeclei, Constanța Păun și Constanța Ionescu, care abia terminaseră lucrul în ziua aceea la grădina de zarzavat și alții cîțiva tineri. Fîrește, vînzîndu-l laolaltă, m-am apropiat de ei.

— Cum să meargă? a răspuns Băjan tot cu o întrebare. Îi dăm zor mereu, după cum vedeți. Băjan vorbește cu o seriozitate de om matur care cupînește bine treburile, ca un

gospodar plin de responsabilitate. — Pari nițel cam obosit, îi spun, ghîndindu-mă că băiatul o fi vrînd să plece să se odihnească, iar eu îl țin de vorbă. — Ei, așa, nițel sînt obosit. Vorba așa, care muncă se face fără oboseală? întrebă el zîmbind și uitîndu-se parcă cu și-retenie către cineva de alături. Mai rău e atunci cînd obosești fără să muncești. — Adică ce vrei să spui cu asta? — Păi uite așa, sînt unii care obosesc... plîmbîndu-se, precizează Băjan.

— Da — intră în vorbă Constanța Ionescu, una din fetele care lucrează la brigada legumicolă. Mai sînt și din ăia care cam trag chihliul. Nu sînt cum, dar sînt. Da' eu nu știu cum de nu le e rușine să stea acasă sau să se plimbe de colo-colo, cînd vîd că toată lumea muncește?

Nelu Băjan clatină din cap cu ciudă. — Păi dacă n-a făcut nimic de azi dimineață! Vine la treabă odată la zece zile. — Și ar trebui s-o faceți. Biroul organizației U.T.M. de aici ar trebui să se ocupe mai mult de aceste probleme, să vadă de ce lipesc tinerii ăstia, adaug eu. — De ce lipesc de la lucru? Păi gîsesc ei o grămadă de motive. De fapt, vorbim de lup și lupul e la ușa. Ia zi tu, Frusina, de ce nu prea vii la treabă? Vîd că te cam pre-

criticînd noi în cite o adunare, dar așa, serios, n-am prea făcut-o. — Păi dacă n-a făcut nimic de azi dimineață! Vine la treabă odată la zece zile. — Uite că nu-i numai asta, măi frate. Vorba e că atunci cînd ai nevoie, un om contează mult la treabă. Uite, să zicem că eu aș fi lipsit de la lucru. Cîtă sîcîlă rămînea netransportată la baza de recepție? Vreo cîteva mii de kil.

Dacă atunci cînd e toiu prașiei sau al seceratului lipesc mai mulți de la lucru, nu suferă recolta, nu suferă toată gospodăria? Vezi, asta e, tovarășe drag, cu ăștia, mi se adresează necăjit, Gheorghe Sima. Nu se vîd decît pe ei, interesul lor. Parcă gospodăria n-ar fi tot a noastră. — Bine, dar voi i-ați întrebă pe tinerii ăștia de ce nu vin la lucru. — Ei, i-am mai spus că nu-i numai asta, măi frate. Vorba e că atunci cînd ai nevoie, un om contează mult la treabă. Uite, să zicem că eu aș fi lipsit de la lucru. Cîtă sîcîlă rămînea netransportată la baza de recepție? Vreo cîteva mii de kil.

— Uite, măi frate, cum pune problema, fără nici o gîndire. „Dacă lipsește ăla, de ce să nu lipesc și eu”. Zi mai bine că-ți place să fugi cu două-trei, oșoare pînă la țîrg și să pierzi o zi în treabă de pomână. La cooperativă nu poți să le vinzi? Cum o fi puțînd voi să puneți interesul personal înaintea celui colectiv, nu știu. Mă uit la Nelu Băjan, cît de sincer și aprins e în tot ce

găteal s-o ștergi cînd ai auzit despre ce-i vorba. Frusina Nacu s-a roșit și a căutat să se apere. — Adinecîri v-ați luat de Sima Ecaterina, acum de mine! Ce v-a cășunat să vă legați de noi? Dar ce, băieții nu lipesc? Parcă Dumitru și Stelian Dumitrescu sînt mai grozavi? Vin și ei din an în an pe la lucru. Băjan se uită spre mine disperat, cerîndu-mi parcă ajutorul. — Uite, măi frate, cum pune problema, fără nici o gîndire. „Dacă lipsește ăla, de ce să nu lipesc și eu”. Zi mai bine că-ți place să fugi cu două-trei, oșoare pînă la țîrg și să pierzi o zi în treabă de pomână. La cooperativă nu poți să le vinzi? Cum o fi puțînd voi să puneți interesul personal înaintea celui colectiv, nu știu. Mă uit la Nelu Băjan, cît de sincer și aprins e în tot ce

PETRE GHELMIZ (Continuare în pag. 3-a)

Prin îmbunătățirea tehnologiei de fabricație, reducerea rebuturilor și valorificarea unor noi rezerve interne, colectivele de muncă din numeroase întreprinderi metalurgice obțin însemnate economii de metal. Metalurgii din Capitală, de exemplu, au economisit în primele 9 luni ale acestui an 6.700 tone de metal. Frunții în această acțiune sînt metalurgii de la Uzinele „Vasile Roaită”, „23 August” și „Mao Tze-dun” care, prin re proiectarea unor mașini și utilajele produse de ei au redus greutatea acestora.

Intrecerea constructorilor de tractoare de la Uzinele „Ernst Thalmann”, de a realiza din aceeași cantitate de metal mai multe tractoare, s-a concretizat în reducerea consumurilor specifice de metal pe fiecare tractor. Din metalul economisit în acest an el pot fabrica plese pentru circa 338 de tractoare.

Metalurgii de la Uzinele „Wilhelm Pieck” din Brăila, întrecîndu-se sub lozina „Consumuri specifice mici, economii mari”, au extins forajarea pieselor în matrice. În acest fel, forjorii au economisit 310 tone de metal.

(Agerpres)

Citiți Pag. 2-a: Cînd treci pragul satului...

Ștafeta muncii

Imaginea e simplă: doi oameni, unul în vîrstă, celălalt tînar, a cărui față n-a cunoscut încă bricul de ras, amîndoi în salopetă, stau alături, în fața rabotezei. E clipa cînd tînarul pornește sub supravegherea meșterului, mașina. Cineva, un prieten, le-a făcut o fotografie.

— E veche, de-acum șase ani — îmi spune Crețu. Dar o păstrez cu grijă, pentru că mi-aduce aminte de prima mea zi de muncitor. Privese încă odată, cu atenție fotografia. În prim plan se impun două mîini, aproape lipite una de alta ce cuprînd strîns maneta rabotezei: una mare, puternică (cea a meșterului) cealaltă mică și subțire (cea a învîțăcelului).

— Era ca și acum, toamnă — vorbește Crețu. Tîm mîntă că atunci cînd mi s-a dat în primă mașina cineva mi-a spus: „Atu-a roșit obraji ca la fața de mîrțiș”. Cu noșteam bine fabrica, făcusem doar practică aici și totuși, cum să vă spun, eram frîmțat. „Cum te fi?” Voi izbucni? Fîindcă, vedeți, una e să intri în uzină ca elev practicant și alta ca muncitor. Dar cînd a venit lîngă mine meșterul și mai ales cînd t-am simțit mîna, pe manetă, lîngă mîna mea, am prins parcă și inimă și putere... La uități-vă, așa-i că se vede asta și din fotografie!

Intr-adevăr se vede. Eu mă gîndesc însă la faptul că, acest fotograf amator, surprinsese în întreaga sa frumusețe o parte din minunatul act al transmiterii și însușirii experienței; a aceluia act pătuns de o mare bogăție de sentimente și în procesul căruia sovăla lașă tot mai mult loc siguranței și încrederii în forțele proprii.

Nicolae Crețu, unul din cei mai buni inovatori de la Fabrica „Klement Gottwald” din Capitală, a venit în fabrică după ce a absolvit școala profesională. Era deci un tînar calificat. Dar el însuși recunoaște că sînta întrîriri sale în uzină ca muncitor, a însemnat, totodată începerea uceniciei la școala muncii socialiste. Am putea aminti aici cîțiva dintre muncitorii care l-au ajutat în mod direct pe Crețu. Dar la acești „cîțiva” s-au adăugat mereu alții și alții pînă la valoarea între-

gului colectiv. Așa a devenit el inovator. Zeci de inovații, aplicate în întreaga fabrică, sînt legate de numele său. Sînt în fabrică oameni care vorbind de anumite dispozitive create de Crețu le numesc pur și simplu: „dispozitivul Crețu”.

Vorbîndu-mi de prima sa inovație, Crețu mărturisea că lîni de zile l-a frîmțat ideea ei, că n-a fost om în secție cu care să nu se sfîștiască, căruia să nu-i cădă pînă. Și tot așa, fiecare inovație a sa este rodul unei intense munci de însușire a experienței înaintate. — Vedeți dumneavoastră — îmi spune el — colectivul ne ajută, dar trebuie ca și noi să știm să folosim ajutorul său.

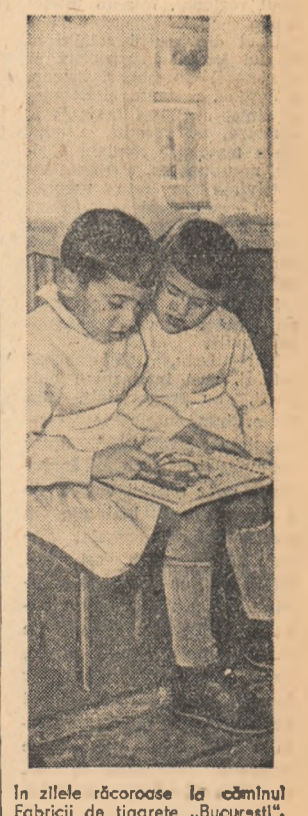
Intr-adevăr așa este. Exemplu ni-l oferă însăși drumul parcurs de Crețu. Tînarul absolvent de școală profesională care intrase în fabrică cu ani în urmă, cu sufletul încărcat de emoții și frîmțări, a devenit acum el însuși meșter și nu puțin tînar în ceea ce privește experiența. De pildă Constantin Grîncu, Luigi Cocconi, Iosif Tîcă, și alții, care au învățat să stăpînească mașina, sub îndrumarea lui.

Și iată acum o dovă imagine. Din nou doi oameni în fața mașinii. De asta da! Însă, meșterul e Crețu.

Mîine? Mîine e rîndul ucenicului să urce pe piedestal și să supravegheze pornirea mașinii. Și tot așa actual vii și complex al transmiterii și însușirii experienței se repetă de la o zi la alta, de la o generație la alta, pretutindeni și cîmp de cîmp, în patria noastră socialistă, totdeauna pe un plan nou și tot mai ferbinte, tot mai profund.

„În fiecare toamnă la „Klement Gottwald” vin să lucreze ca muncitori zeci de absolvenți ai școlii profesionale. Ei toți, ca și Crețu, își încep, odată cu intrarea lor în fabrică, ucenicia la școala muncii socialiste. Și ca și el vor transmite apoi mai departe, ca o ștafetă, experiența dobîndită în procesul muncii.

V. BĂRAN

În zilele răcoase la cîmînul Fabricii de țigarete „București”

CÎND TRECI PRAGUL SATULUI...

Insemnări despre activitatea tinerilor intelectuali din comuna Pechea, regiunea Galați

Toamnă. Și în anul acesta, ca în alți ani, miile de absolvenți de facultate trăiesc emoția primului contact cu lumea satului. De multe ori, în amfiteatru, în bibliotecă sau la cămine vor fi gândit, vor fi încercat să-și închipuie cum va arăta satul în care vor munci. În orele de studiu îl simțeau aproape. Când se concentrasem asupra problemelor științifice, în sufletul lor era nelipsit, la insufla dorința arzătoare de a fi, prin pregătirea lor, la înălțimea eforturilor creatoare ale poporului nostru, prezente prețioși în țară.

Partidul a educat noua generație de intelectuali în spiritul unor înalte răspunderi față de popor. Ca membri ai organizației U.T.M. ei simt imboldul fierbinte de a-și dedica întreaga tinerie și elanul lor luptei pentru înfrățirea hotărârilor partidului.

Poate printre acești tineri, citiva, învățați să trăiască numai la oraș, se vor fi gândit că la capătul drumului nu îi așteaptă o viață comodă. Dar cei mai mulți aveau gravată temeinic în conștiință convingerea că, mergând în sate, o dată cu munca ce se simțeau dator să o ducă pentru ridicarea culturală a satului, vor avea posibilitatea să trăiască o viață personală bogată, împlinită. Ei așteptau prieteni noi.

În fiecare sat în parte s-au creat condiții bune în care se oglindește grija deosebită a partidului și a guvernului nostru pentru activitatea și viața activiștilor revoluției noastre culturale la sate.

Legătura cu tinerii din sat, cunoașterea nevoilor și preocupărilor oamenilor, efortul pentru a le dăruși și lor din tezaurul cunoștințelor politice și culturale acumulate, colaborarea armonioasă și prietenească cu ceilalți intelectuali, și, totodată, continuarea (în condițiile concrete ale satului) a cercărilor cu caracter științific — iată numai câteva din coordonatele menite să facă din activitatea la sate o sursă de orientări neabătute și de adânci satisfacții sufletești pentru tinerii intelectuali.

Cînd mi-am luat bilețul până la Pechea, am simțit o legătură intimă cu toți cei care călătoriseră într-acolo înaintea mea.

Activiști de partid, agronomi, învățători, profesori, educatori, medici, bibliotecari, constructori, mecanizatori, zootehniști, economiști — într-un număr depășind cu mult așteptările din toată deună ale celor din sat — iată batalionul entuziast pe urmele căruia porneam, într-o seară aurie de sfârșit de octombrie, cînd ultimele lumini ale zilei se concentrasem pe drumul albicios.

A DISPĂRUT „MOVILA UMILINTEI”

Pechea a păstrat, pînă nu demult, undeva în miezul său, un monument neobișnuit, o movilă. Istoria movilei se prelungește în trecut, pînă în umbra anilor. Sub masa compactă de pămînt nu odihneau oseminte. Sub movilă nu găseai ostioare vreun viteză căpitan de oști. Movila din Pechea era o moștenire mult mai amară.

În movila din fața bisericii erau adunate nu oseminte, ci pedepse.

Pînă în 1945, peste 7.000 de locuitori stăpîneau mai puțin de un sfert din pămînturile de pe raza comunei. Dintre ei, 4.500 erau analfabete. Subnutriția, boala, in-cultura, spaima de autorități — făcuseră ca numele de pechean ca și al locuitorilor din alte țări și zeci de state, să se generalizeze, în vocabularul regional, într-un înțeles tragic.

Unul din mulții stăpîni ai satului (și-au fost printre ei și general Gorchici, și Ciocan, și Jarnes, și Zania, și Roman, și Siniși etc.), un înaintaș al acestora, un Moruzi, a avut ideea movilei. Neplata dărilor, nesupunerea, cîrta, împotrivirea în fața vreunui boier — se pedepseau, pe lângă vergile respective, cu un anume număr de saci cu făină, cărți de țărani cu spinarea la movilă.

Sudul din greu, generații de pecheani au cărat pămînt la movilă.

Mai tîrziu, „albăstrimea” satului, unii intelectuali burgezi, au propovăduit, din ordin, „bună înțelegerea”, conviețuirea „frățească” între cei avuți și cei sărmani. Încercările unor dascăli cinstiți de a propaga ideea înaintate în zodiile obscurantismului sfîrșeau adesea, și-n cel mai fericit caz, cu destituirea. Învățătorul comunist Lefter Panait, din Pechea, povestește cum cu mulți ani în urmă, Tache Avramescu, învățător într-o comună vecină, numai pentru o vorbă mai îndrăzneată a fost luat la palme de prefectul județului... În 1931, cînd era la vîrstă tinerilor

săi colegi de azi, învățătorul Lefter își amintea că șase luni în șir învățătorii nu au primit leafa, și asemenea situații se repetau frecvent. Afară de aceasta, clasele erau mai întotdeauna goale: oamenii care căsăseră pămînt cu spinarea la Movila Umilintei nu erau primii la învățătură, nu mai aveau puteri pentru ea.

4.500 de analfabete — iată trista moștenire a trecutului. După reforma agrară, țărani au început să care pămînt din movila bolșevică, pentru umplerea spațiului dintre temelii, la case noi, la școli noi. Munca robilor din vremuri se întorcea spre marea firească. Astăzi pe locul movilei se întinde pămîntul neted. Copiii aud doar din povestiri despre vechea movilă.

CEI CE TE-AU AȘTEPTAT...

O generație nouă de intelectuali, alături de vîrstnici, trăiește și muncește de citiva ani în această comună. Sarcina ei — ridicarea nivelului cultural al comunei.

Munca lor nu se mai reduce la „apostolatul” de odinioară. Satul are o școală medie de 11 ani, școală, dispensar, S.M.T., 4 școli elementare. Între 9.000 de locuitori trăiesc circa o sută de intelectuali. Procentul de tineret e covârșitor.

Mergînd la țară, ei au știut că-i așteaptă o viață plină, interesantă.

„Satul în care ne ducem” avea să se transforme într-o noțiune foarte concretă, cu litere gravoase adînc în viața de zi cu zi a fiecăruia.

Devenind „satul în care trăim”, Pechea i-a îmbrățișat cu brațe călduroase. Pe toți, din prima zi.

tuiesc, care vor să învețe împreună cu tine a trăi într-un chip nou.

Despre acești oameni mi-au vorbit și directorul căminului cultural, Gheorghe Morun, și agronomul Cumpătă, și profesorul Tudorache, și doctorul Ciurea și mulți alții...

Buna pregătire profesională, munca efectivă, practică, în domeniul corepunzător fiecăruia, i-a făcut cunoscuți, stimați. Dar, pe lângă stimă, tinerii intelectuali de aici au obținut și dragostea sătenilor — iar aceasta are o explicație dintr-un adevăr revelator: promovînd ei înșiși din familii

și un asemenea om. Deși a absolvit facultatea abia de un an, s-a arătat un om desioinic, priceput. Comuniștii, conducerea gospodăriei și birourile organizației U.T.M. pun mare bază pe activitatea lui.

Zilele de vară și toamnă trec repede. Bicicleta agronomului nu se odihnește decît pe vreme ploioasă. La fel și bicicletele președintelui Negoiță Ion, a inginerului zootehnic Petreanu Toader, ale brigadierilor Năstase Constantin, Dănilă Simion, Vasile Ioan etc. Dar cînd plouă ei tot nu se dedică odihnei. La colțul roșu al gospodăriei, lecțiile a-

vătători, zootehniști, mecanici, medici, colectivității frunțași etc., primesc aici, la țară — lucru de nelchiphuit altădată — o educație și o instruire temeinică. Examenele la facultate au dovedit că din Pechea au plecat absolvenți cu un bogat bagaj de cunoștințe științifice și umanistice. Școala din Pechea și-a trimis vîrstarele pînă departe, la Măcovă. Absolvenții de aici, Buruiană Petre, a ajuns student al Universității „Lomonosov”. Ceea ce, alături de alte succese, constituie o frumoasă răsplătă pentru colectivul de profesori.

Și, parcă amintindu-și ceva, conștină: — Pentru noi, foarte importantă este combaterea asistenței empirice, ca și a oricărei decizii, a oricărei vrăji, a oricărei „leac”...

Astfel prin străduința acestor medici tînr (26 de ani), în cei doi ani de cînd se află la Pechea, s-a ajuns ca

mamele să se decidă unanim pentru nașterea în spital, sub asistență competentă.

Munca tînarului medic se extinde însă cînd e vorba de teren. În acțiunea de profilaxie, el uită că e pediatru. Așa nu se simte decît un luptător împotriva microbilor, împotriva oricărei împrejurări care provoacă omului durere sau suferință.

Cînd ai în sat asemenea suptor neobosiți ai lui Hipocrat, vechie obiceiuri și eresuri gram ar fi: „cîntarea jun-ghelei cu oul”, „trăsul în chieșă” etc., rămîn amintiri.

Dar tînarul medic, pe lângă lupta pe teren împotriva rezistențelor obscurantiste, are timp și pentru oare ce studiu, în care se pregătește, pentru cunoașterea de specialitate și, mai presus de orice, chiar mai presus de orice de studiu, a vechii accei permanențe, a medicului deosebit, care la orice oră din zi și din noapte, e gata să acorde asistență celor bolnavi, să aducă alinare, să însușească încredere. Mama unui copil, colectivista Marica Patreș, spune despre el: — Sub ochii unui așa medic, pruncii noștri cresc la fel cu fești-frumozii din basme.

zece de cărți, învățași chiar, ca o adevărată școlăriță... Astfel că și cei bătrîni o stimează și o ascultă cu interes.

Se pare că învățătorii încep să depășească spațiul copilăriei, rămîndu-ne buni dascăli la toate vîrstele...

OFENSIVA

Un lucru esențial în viața satului noastre e că toată lumea, de la mic la mare, învață. Sînt numeroase inițiativile pornite de entuziaștii muncii culturale, care și în

CUMPĂTĂ GHEORGHE, inginer agronom la G.A.C. „11 Iunie”

TARBUC PARASCHIVA, directoarea Școlii elementare nr. 4

MANIC ANTON, inginer mecanic la S.M.T.

BIRZEA CORNELIA, profesoară de geografie la Școala medie din Pechea

de oameni ai muncii — de la oraș și sat — acești intelectuali tineri au fost primii. În marea familie a satului colectivizat, ca în propria lor familie...

gromomului sînt ascultate cu interes. Fîndcă aici toată lumea învață mai ales țărana. Vara, în campanie, „decușile” se tin „din mers”. De fapt nu sînt „din mers”. De fapt nu sînt profesori. Iată cum îl caracterizează colectivista Toia Ion, secretarul organizației de bază U.T.M.: — Atunci cînd ne vorbește despre știința agrochimică, ne arată și cum să luăm pentru aplicarea ei în practică. Simplele discuții cu inginerul sînt pentru noi tot atît de prețioase ca expunerea a tabelor rezistențelor bozate. Totul la el e via, dinamic, operativ. Nouă, un așa om ne trebuie!

Nu e de mirare că, avînd un asemenea îndrumător, preocupările pentru promovarea agrochimică se răspîndesc tot mai mult. Nu e de mirare că la brigada și chiar în graduri, au început să apară pe peticioare cărți din literatură de specialitate. Cei din Pechea lucrează pămîntul după ceia mai noi norme științifice.

Inginerul Cumpătă, ca și colegul și prietenul său Buruiană Teodor, de cealaltă gospodărie din comună, e un om modest, nu-i place să vorbească despre succesele sale. Dar fie că are în vedere problema porumbului-șloz, fie că efectuează pichetajul noii livizi de cîrși și căși, fie că supraveghează săpările teraselor pentru vii, îl vei întâlni oriunde, neobosit, mlănișdu-l cu buna sa dispoziție pe cei cu care lucrează, controlînd totul degajat (dar în fond foarte atent), corectînd, dînd explicații. Și tocmai de aceea tinerii colectivști îl simt „de-al lor”. Legătura celor doi agronomi cu tinerii din sat e firească, simplă, întemeiată pe o reciprocă prețuire.

„AȘA OM NE TREBUIE!”

A fi agronom într-o gospodărie colectivă „bătrînă”, — cum e G.A.C. „11 Iunie” din

DE LA LICEUL DIN PEHEA LA UNIVERSITATEA „LOMONOSOV”

O clădire spațioasă. Arhitectură simplă, solidă, bine legată de pămînt. „Școala medie de 11 ani” — citim pe frontispiciul. Cîntina în spatele școlii — cantina, dormitoarele, terenul de sport.

În clasele liceului, cîteva sute de elevi. Părinții multora din ei nu au știut multă vreme să deosebească buchiile.

Profesorii lor sînt tineri, ca de altfel și școala. Remezeșcu Teodora și soțul ei, Corneliu Remezeșcu, predau matematica, Epure Elena — rusea și franceza, Cornelia Birzea — geografia. Tudorache Elena — literatura romînă, Tudorache Ion și Stan Gligor — istoria, Buricea Elena sportul etc. Toți sînt absolvenți ai universităților și institutelor din Iași și București. Și pentru ei, ca pentru oricare profesor, un liceu în mediul rural a însemnat un lucru aproape de necrezut. La fața locului, între oamenii care s-au întrecut să le creeze condiții bune de trai și de desfășurare a activității, tinerilor profesori le-a fost dată emoția descifrării unui interes sustinut — de vîrstă recentă, dar temeinic înrădăcinat — pentru cultură. Organizația de partid din comună, acordînd toată atenția școlii medii, s-a ocupat în mod concret de crearea unor condiții de muncă la înălțimea școlilor similare de la oraș: laboratoare, material didactic, bibliotecă, dormitoare spațioase, cantine etc. Tinerii profesori au fost ajutați să se instaleze în locuințe corepunzătoare și să păstreze contactul cu lumea științifică (publicații, reviste, schimb de experiență cu școlile din oraș etc.).

Noile promoții de elevi, purtînd cu ei, în familii, comoraște științifice și culturale socialiste, prezintă cea mai eficientă lovitură dată obscurantismului și superstițiilor. Copiii aceștia, dintre care unii vor fi ei înșiși peste citiva ani profesori, în-

DASCĂL PENTRU TOATE VÎRSTELE

Sînt fîntîțe dragi care aparțin tuturor vîrstelor. Învățătorul aparține numai copilăriei... Așa ne învățasem noi.

Cînd am fost prea mici, l-am cunoscut numai de departe; cître vîrsta adolescenței l-am părăsit, călătorînd printre alți oameni. Învățătorul l-a deprins „scrierea” și „citirea” pe alți copii.

În Pechea sînt 4 școli elementare. Ultima școală s-a inaugurat anul acesta: o clădire frumoasă, modernă.

Ne îndrumă directoroarea, Tarbuc Paraschiva. Tînară, cu o undă permanentă de voințe în glas. Viața în mijlocul copiilor l-a împrumutat o comunicativitate simplă, firească.

E de fel din Independența, un sat apropiat. A fost în-

acest sat au înțeles ce cere partidul, viața noastră nouă, de la ei. Organizatoric se merge pînă la „Universitatea sătească” și, respectiv, „Lectoratul sătesc”. Esențialul se desprinde însă nu din titlu, cît mai ales din această atitudine, structural contemporană, a intelectualilor tineri — care găsesc întotdeauna forme noi și interesante pentru a-și împlini sarcina lor de căpetenie: transmiterea către colectivitate a cunoștințelor politice și științifice acumulate în anii de facultate.

Munca lor are în vedere ridicarea nivelului de conștiință a oamenilor la înălțimea atînsă de relațiile de producție colectivistă, la înțelegerea drumului istoric ce îl străbatează.

Pechea este colectivizată în întregime din 1957. Aici se luptă acum pentru consolidarea economică-organizatorică a gospodăriilor colectivistice. Se luptă pentru un înalt nivel de conștiință obștească.

În lupta aceasta sînt mobilizați toți intelectuali, după

sele amintite mai sus se îngrădește totodată de cultivarea gândirii limpezii, a exprimării îngrîșite.

Pe lângă lectura în cele 42 cercuri de citit, la Pechea se citește mult și de la bibliotecă, pe fișă individuală. Biblioteca Linte Ioana e absolută din anii trecuți a școlii medii locale. Biblioteca posedă 5018 volume și 15 colecții de ziare și periodice, fiind frecventată de 1911 cititori, care au citit anul acesta circa 10.000 de cărți.

Cititori frunțași? Podaru Ion, colectivist, Muha Ion, elev, Melinte Ion, colectivist — dar ar trebui să citim zeci și sute. Este evident interesul de care se bucură cartea tehnică și de popularizare a metodelor înaintate din agricultura. Colectiviștii se interesează în număr tot mai mare de cărțile referitoare la munca lor.

BRIGADA

O brigadă artistică e un laborator în care, operativ și fără încetare, se nasc texte, se caută melodii potrivite, se relevă interpretări merituosii. O brigadă artistică este în același timp o școală cetățenească, unde tinerii, ajutați de melodie și vers, învață să judece faptele, să la atitudine. Către noi se succedă sprintene și pline de viață: „La ascultă frate Oană, / Mîndra care îți-ai ales / Vrea cu orice preț acuma / Să te-trecă la culme...”

Repetițiile decurg într-o atmosferă însuflețită. Autoarea textelor, profesoara Elena Tudorache, ascultă cum sună versurile ei spuse de alții, tace, privește și zîmbește aprobativ spre interpretări ori de cite ori aceștia scot în evidență cîte un pasaj mai hazliu, — și și nu se supără cînd aude versuri care nu figurează în text, adăugate spontan de vreun inspirat artist amator. Cu aportul tuturor, spectacolul se împlinește...

NOUA MONOGRAFIE A SATULUI

Locuința soților Tudorache te primește familiar. În stînga, două peisaje în ulei. Lînie nesigură, ușor emoționată de amator.

Masa, patul, pîedurile radioul, cărțile, filele de manuscris ale... mamei. Programul de brigadă (cînd a scris alt de multe ț).

Tatăl mă urmărește neîncrezător. „Probabil gîndește: „Sînt simple programe de brigadă... Nu va găsi nimic interesant...”

Știu mai de mult că profesorul de istorie Ion Tudorache lucrează cu răbdare și atenție la o monografie a localității, ca o dovadă și aici preocupările științifice nu sînt întrerupte. Cer detalii. Mi se obiectează că e încă în stadiul de documentare. Totuși îl smulg cîteva lămuriri. Iată una din ele:

— Odinioară, femele din Pechea nășteau chiar pe cîmp. Un caz: Florica Oană (Herele). Ape acum 80 de ani. Din 7 copii, 3 i-a născut pe cîmp. Cu seceră la tăia omblicului.

Mă întorsesem spre Cătălin, care fusese scos din landou (pe ulițele satului văzusem atîtea landouri...), i se îngăduise să stea între perne, pe pat (are 6 luni) și zîmbea fericit. Mai fericit decît el, îmi pare tatăl. Tocmai atunci deschide ușa și mama. O familie tînară, unită prin dragoste, prin muncă, prin străduința de a contribui la dezvoltarea satului lor. Îmi vin în minte versuri frumoase:

„Ieșim la lucru ori ne-ntorsăm iară, / Mă uit la tine seară în toate și te laud, / Te strîng, te-ascuț, te-ascund ca să te caut, / Noi amîndoi ai cârților și-ai pînii, / Supuși casei noastre și stăpîni...”

Al treilea din familie, Cătălin, — rămîne pentru cîteva clipe în grăia mamei. Profesorul de istorie îmi explică în continuare despre monografia ce vrea s-o scrie:

„Va fi o monografie a satului nou, a satului devenit pentru toatădeuna al locuitorilor lui. Satul despre care scriu eu — are liceu, lumină electrică, recolte record. Oamenii lui sînt încrezători în viitor, trăiesc în belșug și caută cu pasiune cuvîntul cărților. Pecheanul de azi e harnic și demn. În sufletul lui s-a gravat adinec această adevăr esențial: toată această îndestulare, această lumină, demnitate le datorăm Partidului, politici sale. În acest sat, pentru prezentul său socialist a muncit și muncește o generație de oameni entuziaști și comunisti satului. Lor li s-au alăturat cu devotament, intelectuali de aici, colegii mei tinerii, utemiștii. Monografia va vorbi despre transformările din acești ani istorici. Dar pentru cuprinderea adevăratelor dimensiuni ale faptelor sînt că lucrarea mea științifică e nelcăpătoare, — ar trebui un poem”.

MIHAI NEGULESCU
Ilustrații: P. BALOGH

Cu elevii din sala de la Școala elementară nr. 2 la ora de literatură.

„Satul în care trăim și muncim” — înseamnă poate uneori remanere la clipele de odihnă, înseamnă arată vara, vînt și noroaie toamna și primăvara — dar, pe neobservate, își dai seama treptat că ființa și se împlinesc armonios, că obții o armonie largă a preocupărilor. Că, în spațiul acestei largi te-ai întâlnit cu oameni noi, interesați, dotați cu multe însușiri, oameni din sat, crescuți „pe brazdă”, poate cam aspri în comportare, dar de o mare bogăție sufletească, — oameni ce te-au așteptat, care te pre-

Pechea — presupune o bună pregătire profesională și un spirit organizator dezvoltat. A fi agronom aici, tînar sau vîrstnic, înseamnă a-ți pune locuința în slujba unui oraș colectiv, cuprinzînd peste 1.300 familii, cu o proprietate socialistă de 4.423 ha. teren, 1.214 taurine, 935 porci, 2.130 oi, 4.000 păsări, 196 stupi, 3.800.025 lei fond de bază și 587.000 lei fond social. Asemenea avere, în pînă creșterea, cere oameni tineri, energici, gata oriînd să alerge dintr-un loc în altul să observe, să îndruma, să controleze.

Inginerul Cumpătă Gheor-

MEDICUL NOSTRU

Doctorul Mihăilă s-a dedicat pediatriei. Din cele cîteva cazuri, la examinarea cărora sînt martor, îmi dau seama că multe din maladii sînt rodul unor tratamente empirice, eronate. În cazurile mai grave se indică spitalul (nu va aștepta, nu trebuie bătuți 30-40 km. pînă la Galați. Spitalul se află chiar în Pechea. Îl conduce talentatul chirurg Jan Ciurea).

— De fapt, aici la țară, conținut să învîț. Socot că, prin diversitatea și complexitatea lor, cazurile de aici îmi soli-

JAN CIUREA, doctor-chirurg la Spitalul din Pechea.

structoare de pionieri la Frumuzești și apoi, din 1956, aici. S-a obișnuit repede.

Printre copiii de la școală, Tarbuc Paraschiva radiază de o bucurie lăuntrică. E mîndra, e talentul ei. Atașamentul pentru cei mici și-l punctează cu sobrietate și măsură. În zilele cînd nu-l lipsește nici un elev de la ora (ducru tot mai frecvent), vorbește despre aceasta cu emoție aproape copilărească.

Dar învățătoarea celor mici este și învățătoarea celor mari. În timpul liber, conduce un cerc de citit, cu 15-20 sâteni, în cadrul cărui se străduiește, odată cu răspunsurile ei, să însușească participanților ceva din elanul său, din credința în idealurile comuniste.

În circumscripția 17, ea, împreună cu deputatul Vasile Bratu, zăbovește de 2-3 ori pe săptămînă în mijlocul cetățenilor. Și Rouă Alexandru, și Constantin Ion și, în general, toți membrii circumscripției, vor să cunoască și să adnească cele mai recente evenimente interne și externe. Dar întrebările cuprind un domeniu mai larg, practic nelimitat. Ei cer nu numai răspunsuri, cer cărți, diafilme, consultații științifice economice, geografice, istorice — sfaturi practice, gospodărești... Învățătoarea le răspunde de totul prompt și documentat. Dar cea ce sătenii nu știu, e că — adesea — pentru a putea fi la înălțime, fata cu ochii albaștri consultă acasă

un plan stabilit și discutat în organizația de partid din comună. Comitetul comunal U.T.M., potrivit sarcinilor ce li reveneau, l-a antrenat pe fiecare intelectual tînar într-o activitate concretă. Și dacă, o vreme, fiind venii de la oraș, se mai temeau că la țară „nu vor fi înțeleși”, au văzut cu bucurie că departe de a fi istovitoare, munca culturală pe care o desfășoară le prilejuește satisfacții pe care orășul, cu toată complexitatea aspectului cultural, nu le poate prilejui. Ascultînd pe scenă, într-un decor improvizat, replicele colectivistilor Pavel Dumitru sau Alexandru Nicolae, tineri artiști amatori, în sufletul lor s-a bucurie: ei au ajutat să crească asemenea talente, împlinînd astfel o nobilă sarcină de organizație.

Conferințe și lecții se tin cu regularitate la căminul cultural sau la curișia roșii, în gospodăriile agricole colectivistice.

În organizarea cercurilor de citit, roadele muncii sînt și mai evidente. Cercurile conduse de tovarășele Remezeșcu Maria, Ciapraga Gabriela, Tarbuc Paraschiva, Epure Elena și Birzea Cornelia sînt cele mai active. Problemele ridicate sînt interesante și se dezbate cu concursul tuturor celor prezenți. Folosînd convorbirile din cercurile de citit și vechind asupra nivelului politic al discuțiilor, tovară-

Căminul cultural este în plină activitate.

Tosta redacției

Răspundem tinerilor cititori la unele întrebări pe care ni le-au pus în legătură cu unele probleme de învățământ

FOPA IONEL - Vaalul. Absolvenții școlilor profesionale sau agricole cu durata de 3-4 ani care nu au absolvit școala de 7 ani (sau o școală echivalentă) și au un stagiu în producție de cel puțin un an după terminarea școlii profesionale sau agricole, pot urma clase a VIII-a în învățământul seral și fără frecvență. Înainte de a se prezenta la proba de verificare a cunoștințelor candidații sînt obligați să-și completeze studiile în cadrul cursului de pregătire. Cursul de pregătire începe la 1 ianuarie și durează șase luni. În învățământul de cultură generală fără frecvență intr-un an școlar se poate promova numai o singură clasă.

MARIUS GĂRDESCU - Timișoara.

Elevii de la cursurile serale care în decursul anului școlar lipsesc nemotivat de la cursuri mai mult de 30 ore sau mai mult de 100 ore motivat, pot fi trecuți la învățământul fără frecvență dacă comisia de selecționare este de acord cu aceasta.

VIRGILIU ECONOMU - Tr. Severin - CONSTANTIN BĂRBULESCU - Cescova - Timișoara.

Elevii care urmează clasele V, VI, VII elementare, dacă sînt muncitori din industrie, agricultură sau oameni ai muncii din aparatul de stat, economic și organizații obștești au dreptul la înlesniri de studiu prevăzute la art. 10 pct. a și b din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea învățământului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Astfel ei vor fi programați în schimburi de producție care să le permită frecventarea zilnică a cursurilor și a orelor de consultații precum și pregătirea pentru lecții; nu vor fi folosiți la muncii suplimentare în zilele de școală.

I. GOLSTEIN - Birlad. Dacă plecați din localitate pentru o perioadă mai îndelungată din cauze bine motivate, puteți să susțineți examenul de cl. a X-a la secția fără frecvență de pe lângă Școala medie din orașul în care vă stabiliți temporar. Este necesar să luați din timp însă legătura cu școala.

BULGABU DUMITRU - Cimpulung-Moldovenesc; MOCANU TRAIAN, GHEORGHE ANGHELUȘ, CIUTA NICOLAE - Cimpina.

Absolvenții școlilor tehnice de muncitori calificați sau de personal tehnic, precum și ai școlilor tehnice de maștri se pot înscrie în învățământul superior seral sau fără frecvență dacă îndeplinesc condițiile cerute: lucrează direct în producția industrială și agricolă ca muncitori calificați, maștri, tehnicieni și au o vechime de cel puțin trei ani în specialitate, au absolvit școala medie de cultură generală cu examen de maturitate, sau o școală echivalentă cu diplomă.

EMIL CORDAȘ - Oradea. Transferările studenților de la învățământul superior seral și fără frecvență de la o facultate la alta se pot face numai în anul I și II și numai dacă studentul face dovada că lucrează în specificul facultății la care a cerut transferul. Transferările de la un institut

la altul se aprobă, de către rectorul institutului unde studenții cere transferarea, cu acordul rectorului de unde provin. Studentul va promova examenul de diferență ce rezultă din planul de învățământ și numai după aceea se va putea prezenta pentru anul în care este înscris.

CORNELIU IOSEPH - Dolcești - raionul Pucioasa.

Conform legislației în vigoare, absolvenții școlilor medii tehnice care dau examen de diferență în vederea achizițării studiilor la învățământul de cultură generală, nu se încadrează în prevederile art. 10 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea învățământului seral și fără frecvență de cultură generală, articol care se referă la înlesniri ce se acordă elevilor înscrisi la învățământul seral și fără frecvență.

MARIA TUDORAN - Copșa Mică - Mediaș; VLADIMIR ISAC - Caransebeș.

Absolvenții școlilor medii se pot prezenta de trei ori la examenul de maturitate în decurs de patru ani de la absolvirea școlii medii care nu s-au prezentat la examenul de maturitate imediat după absolvirea ultimei clase a școlii medii și care ulterior au intrat în cîmpul muncii iar acum se pregătesc pentru examenul de maturitate nu se încadrează în dispozițiile Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea învățământului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Deci ei nu beneficiază de înlesnirile prevăzute în acest Regulament.

CLARA MARDARE - Sibiu; BĂRBUȚU ION - Craiova.

Învățământul superior seral și fără frecvență nu se poate întrerupe. În mod excepțional și pentru cazuri bine motivate pe bază de dovezi prezentate de studenți și de întreprinderea sau instituția unde aceștia lucrează se pot aproba de către rectorul institutului sau universității întreruperi pînă la doi ani iar pentru cazuri grave de boală pînă la trei ani și numai o singură dată în cursul școlarizării.

Studenții repetenți din învățământul superior și fără frecvență care nu promovează anul de studiu pe care îl repetă sînt exmatriculați.

Viziile reprezentanților femeilor care participă la seminarul „Ocroirea mamei și a copilului”

Reprezentantele femeilor din țări ale Africii și Asiei, care participă la seminarul cu tema „Ocroirea mamei și a copilului” și au continuat vineri vizitele în Capitală. Oaspeții au vizitat în cursul dimineții noile cartiere de locuințe Floresca și 23 August.

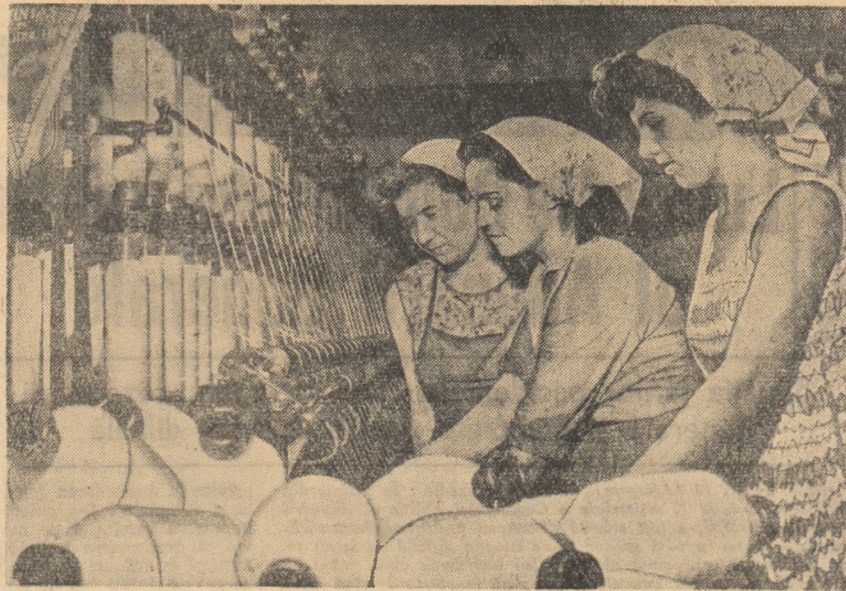
În cartierul Floresca reprezentantele femeilor din Congo, Indonezia, Irak și Togo au vizitat Școala medie mixtă nr. 34 „C. A. Rosetti”, la care învață peste 2.000 de elevi, creșa de cartier, unde sînt îngrijiți aproape 100 de copii, precum și policlinica din cartier. Apoi oaspeții au făcut o vizită la locuințele unor muncitori care s-au mutat de curînd în acest cartier al orașului.

„Am rămas pur și simplu uluită de tot ceea ce ați făcut într-o perioadă atât de scurtă”, a declarat la sfîrșitul vizitei Delphine Lawson din Togo. Aș dori ca și copiii din Togo să învețe în asemenea școli ca cea din cartierul Floresca și să trăiască în astfel de locuințe. Dar colonialismul — a spus ea — ne-a lăsat numai mizerie și suferință”.

La amiază, reprezentantele femeilor din țări ale Africii și Asiei au făcut o vizită la sediul Comitetului Național pentru aprofundarea păcii din R. P. Romîni. Oaspeții au fost salutați de tovarășii Sanda Rașchi, secretar al Comitetului Național pentru apărarea păcii, și de general colonel în rezervă D. Dămăceanu, vicepreședinte al Ligii romine de prietenie cu popoarele din Asia și Africa. Salutînd pe oaspeți, gazdele și-au exprimat mulțumirea că femei din unele țări care și-au cucerit de curînd independența pot să se convingă personal de năzuințele pașnice ale poporului romîni și de simpatia și sprijinul pe care țara noastră îl acordă luptei de eliberare națională.

Reprezentantele femeilor din Togo, Guineea, Liban, Irak, Indonezia și Mali au vorbit despre unele aspecte ale luptei popoarelor din țările lor pentru pace și o viață mai bună, împotriva experiențelor cu armele nucleare și a pregătirilor pentru un nou război.

Întîlnirea a decurs într-o atmosferă caldă, prietenească. (Agerpres)

Sedința Academiei R. P. Romine consacrată comemorării profesorului dr. Toma Ionescu

Vineri a avut loc în aula Academiei R.P. Romine o ședință de comemorare a profesorului dr. Toma Ionescu, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la nașterea sa. Sedința a fost organizată de Academia R.P. Romine și Societatea științelor medicale din R.P. Romîni. Au participat academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P. Romine, cercetători științifici, medici și alți lucrători din domeniul ocrotirii sănătății, studenți etc.

Ședințele secției de științe medicale a Academiei R.P. Romine, în cuvîntul introductiv, precum și acad. N. Gh. Lupu, vicepreședinte al Societății științelor medicale, acad. N. Hortolomei, prof. dr. I. Făgărașanu, membru corespondent al Academiei R.P.R. în cuvîntările făcute, au vorbit despre viața și opera științifică a savanților prof. dr. Toma Ionescu, unul din creatorii școlii medicale romînesti, figură proeminentă a medicinei mondiale. (Agerpres)

Esterina Stancu responsabilă de brigada la sectorul filotură a Uninelor textile „7 Noiembrie” din Capitală împărtășește din experiența sa tinerelor Maria Nicolae și locuitorii. Foto: AGERPRES

O discuție despre izvorul belșugului...

(Urmare din pag. 1-a)

spune, și-mi aduc aminte de cuvintele președintelui: „E u-nu dintre cei mai buni tineri din gospodărie. Munceste cit-doi, se duce oriunde-l trimiți, fie ziua, fie noaptea. Ține mult la gospodărie”. Poate de asta e și nițel cam aspru.

— Păi nu e tot interesul tău personal și la gospodărie, gospodăria nu e tot a ta? — Ia lasă, mă, Nelule, că o fată mai are și treburi pe-acasă, sări în apărarea Frusinei, Constanța Păun.

Prietenia ei, Constanța Ionescu, cu care lucrează împreună la grădina legumicolă o trage de minecă zîmbind.

— Lasă, Tanțo, că știu eu cum e cu treburile astea. Pentru ele ai timp liber și dimineața și după ce vii de la cîmp. Vorba e că și tu lipsești fără motiv de multe ori, de-ai-a-i ieși apărarea Frusinei. De ce nu vrei să recunoști asta?

Tanța se mai înmuie nițel. — Am mai greșit și eu, asta-l adevărat. Mă luam cu fleacuri și ziceam: „astăzi mă treburii acasă, dar pe urmă mă duce la gospodărie să muncesc”. Și-așa azi, pe urmă mă dă de la anu' nu mai lipsesc.

— Lasă că pînă la anu' mai sînt treburi și în toamna asta. Să vii la treabă de-acum. Azi nu mai e ca înainte, să ai respectul după avere. Azi cine munceste e cineva. Așa că, ia vezi, continuă el zîmbind cu înțeles. Zestrea acum e muncă, și la fată și la băiat. După asta te judecă la peiță.

Nelu Băjan se opri nițel, din discuție, apoi, către mine: — Dar uite că ne-am cam luat cu vorba și nici nu v-am întreat cu ce treburi ai venit pe-aici? Vrei să scrieți ceva despre tineretul de la noi?

— Păi cam despre ce-ați discutat acum am să scriu. O asemenea discuție mă interesează.

La despărțire, Băjan a ținut să precizeze: — Dacă ne-ați fi spus mai dinainte despre ce e vorba, ne-am fi pregătit și noi mai bine, am fi vorbit mai frumos.

— Nu-l nevoie de vorbe frumoase aici, ci numai să spun lucrurilor pe nume, concret.

Păi sigur că da, tovarășe, se înfierbîntă din nou Băjan, de parcă ar fi avut zece auzete. Problema aici e limpede: munca e izvorul belșugului. Dacă îți iubești gospodăria, dacă vrei s-o faci mai bogată și vrei să trăiești mai bine, vino la muncă, frățioare.

Băjan trăsese în felul acesta și concluziile discuției de mai înainte.

Vedere din noua oraș, Onești.

Sesiunea științifică a cadrelor didactice de la Institutul de medicină și farmacie din București

Vineri dimineața au început lucrările sesiunii științifice a cadrelor didactice de la Institutul de medicină și farmacie din București, dedicată Zilei Institutului.

În cadrul ședinței de deschidere, care a avut loc la Facultatea de medicină, au adresat cuvînturi tovarășii Voinea Marinescu, ministrul Sănătății și Președintele Societății, acad. Șt. S. Nicolau, președintele Secției de științe medicale a Academiei R.P. Romine, și reprezentanți ai conducătorii institutului de medicină și farmacie din Timișoara, Cluj, Iași și Tg. Mureș.

Prof. Th. Burghel, membru corespondent al Academiei R.P. Romine, rectorul Institutului de medicină și farmacie din Capitală, a prezentat apoi comunicarea intitulată „Tendințe și orientări moderne în învățământul medical din București”.

După-amiază lucrările sesiunii au continuat pe secții. Au fost prezentate numeroase comunicări din diferite domenii ale științelor medicale, reprezentînd rezultatele cercetărilor științifice din acest an ale cadrelor didactice din institut.

Lucrările sesiunii continuă. (Agerpres)

Geo Bogza — Scrieri alese în proză vol. V

Cuprinzînd opere în cea mai mare parte cunoscute, volumul cu care E.S.P.L.A. încheie, deocamdată, editarea scrierilor în proză ale lui Geo Bogza, n-are nevoie de o prezentare amănunțită. Însușind însă scrierile din ultimii 15 ani, volumul permite, prin comparație cu cele anterioare, stabilirea liniei de evoluție a scriitorului sub semnul vremurilor noi pe care le trăim. Începînd cu „Oameni și cărbuni în Valea Jiului”, cu noul raport istoric, poetic, științific și vizionar scris în 1945-1946 și închinat luptei minerilor pentru ridicarea producției de cărbuni și termi nînd cu acele „comuni cari făcute în ședințe festive ale Academiei” dedicate unor mari scriitori (Ciu-Yuan, Henry Fielding, Walt Whitman și Tudor Arghezi) Geo Bogza își lărgeste în acești ani aria tematică a operei și perspectiva asupra lumii. Creînd sub semnul ideologiei marxist-leniniste și în spiritul principiilor realismului socialist, scriitorul dă la iveală opere care ni-l înfrîșează în deplina lui siguranță artistică, capabil să înfrîșeze cele mai diverse aspecte ale vieții contemporane, pe care încadrîndu-le în perspectiva infinită a timpului și spațiului, le valorifică multi-

lateral și emoționant. Tendința lui mai veche spre cosmic și monumental, fără ca prin aceasta să piardă vreodată clipă concretă imediat al vieții, înregistrează acum, în anii regimului democratic popular, o potențare nuanțată cu consecințe dintre cele mai fericite pentru operă.

Un singur exemplu: Geo Bogza a mai scris și în trecut despre perspectivele ce se deschid în fața umanității prin descoperirea fenomenelor

cutul istoric și viitorul, dezbate marea problemă morală a prezentului, concretizată în dramatica dilemă: „A fi sau a nu fi?”, cu un patos, o sinceritate și o profunzime artistică ce nu pot fi îndeajuns prăfuite. Prin acel triplu strigăt patetic din final: „A fi! A fi! A fi!” scriitorul își exprimă încrederea în triumful rațiunii și demnității umane împotriva forțelor întinericești și barbariei. Este aceasta, neîndoios, urmarea faptului

că autorul are perspectiva palpabilă a biruinței socializării în fața înfrîngerei. Celelalte cărți de reportaj incluse în volumul de față: „Meridiane sovietice” (o imagine monumentală a mărețelor lumi sovietice, atîrnînd cu poeme dedicate lui Lenin, Gorki și Matakovski); „Porțile mării” (patru reportaje închinare planului de împăduriri, electrificării, industriei noastre de mașini agricole și realizărilor de pe litoral) și „Tabloul geografic” (o des-

NOTE DE LECTOR

lor de dezagregare nucleară. Cine va citi comparativ paginile de atunci și cele de acum, adunate în parte în capitolul denumit „În fața atomului”, nu va putea să nu descopere o schimbare a unghiului de vedere, scriitorul avînd de data aceasta certitudinea folosirii acestor resurse în folosul umanității, ca urmare a existenței lagărului socialist, unde omul este eliberat de orice exploatare. Cum uriașă energie descoperită poate fi folosită și împotriva omului, scriitorul, învînd timpul și spațiul, tre-

Sport

Campionatul republican de rugbi

În etapa de duminică a campionatului republican de rugbi se va desfășura și înfrîngerea echipei C.F.R. Grivița-Roșie, fruntașă clăsamentului și formației C.C.A., clasată în prezent pe locul doi. Înfrîngerea care suscită un mare interes în rîndul amatorilor sportului cu balonul o-

val, se va desfășura dimineața cu începere de la ora 11 pe terenul din Parcul Copilului. Iată celelalte meciuri ale etapei: Dinamo București — Petrolul Ploiești se va desfășura astăzi sîmbătă 19 noembrie de la ora 15 pe terenul Gloria din Capitală. (Agerpres)

Inaugurarea sezonului de hochei pe gheață și patinaj

Astăzi seară cu începere de la ora 19 va avea loc la patinoarul artificial din parcul „23 August” inaugurarea sezonului de hochei pe gheață și patinaj. După defilarea sportivilor din Capitală, practicanți ai diferitelor sporturi de iarnă, vor avea loc demonstrații de patinaj artistic și

patinaj viteză la care-și vor da concursul Magdalena Udrea, D. Lăzărescu, Cristina Patraulea, Irina Zaharescu și alții. În încheiere se va desfășura meciul de hochei pe gheață dintre echipa selecționată divizionară și o reprezentativă a orașului București. (Agerpres)

PE SCURT

• În continuarea turneului pe care îl întreprinde în S.U.A., echipa de tenis de masă (tineret) a U.R.S.S. a evoluat la Washington în compania unei puternice selecționare americane. Ca și la New York, tinerii jucători sovietici s-au comportat excelent, raportînd victoria cu scorul de 9-0.

• Jucătorii de tenis de masă din R. S. Cehoslovacă se pregătesc în vederea participării la campionatul internațional care va avea loc între 27 și 29 noiembrie în orașul suedez Helsingborg. Echipa cehoslovacă este alcătuită din Vlado Mio, Josef Pospel, Jaroslav Stanek și Ladislav Stipek.

• În cea de-a doua rundă a turneului internațional de șah de la Leningrad partidele Taimanov — Nei, Răisă — Unzicker, Mikenas — Burekell s-au terminat remiză, iar Borisenko l-a învins pe Kondratiev în 42 de mutări. În poziții aproximativ egale s-au întrerupt partidele Ditter — Doda și Pletsch — Gipslis. S-au jucat și cele două partide întrerupte din prima rundă: Taimanov l-a învins pe Kondratiev și Răisă pe Burekell.

• Federația cehoslovacă de ciclism a alcătuit lotul definitiv al ciclistilor care se pregătesc în vederea invierii care vor avea loc între 27 și 29 noiembrie în orașul suedez Helsingborg. La această competiție vor participa și jucătorii din țara noastră. În vederea acestor campionate jucătorii romîni se pregătesc sub îndrumarea lui Fr. Paneth. Din lot fac parte, printre alții, Radu Negulescu, A. Rethi, Maria Alexandru și Geta Pitică. (Agerpres)

• Echipa A.S.K. Worwats Berlin este virtuală câștigătoare a campionatului de fotbal din acest an al R. D. Germane. În înfrîngerea de miercuri fotbalistii de la Worwats au învins cu scorul de 3-2 echipa Chemie Halle. Cu toate că mai sînt de disputat încă două etape, Worwats Berlin, avînd 5 puncte mai mult decît următoarele două clasate, nu mai poate fi ajunsă de nici o altă echipă.

• În cadrul simpozionului vor vorbi tovarășii Dumitru Diaconescu, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei, Horia Hulubei, academician, directorul Institutului de fizică atomică, Petre Drăgoescu, președintele Consiliului superior al școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Spectacole

Să prețuim iubirea: Patria, Gh. Doja; Discipolul diavolului: Republica, București; Cad frunzele: V. Roată, Mioarița; Marea mă cheamă: Magheru, I. C. Frimu; Hanul din Spessart: V. Alecsandri, înfrîngerea între popoare, Flacăra; Oameni și stînci: Elena Pavel.

Arta, I. Mai; Bădăranții: Al. Sahia, 23 August, Libertății; Palatul de cleștar: Lumina, Docea Simo, G. Coșbuc; Cereale roșie: Central; Pasărea cerului: Victoria; Program special pentru copii; Pentru adulți: Noți albe: 13 Septembrie; Doamna cu cățelul: Maxim Gorki, Moșilor, G. Bacovis; Cel păru de pe „Mama”; Timpuiri Noi; Casa înștită: Tineretului; Despre prietenul meu: C. tin David; Portul fără apă: 8 Martie, Volga; Enrico Caruso: Al. Popov; Melba; Grivița; Lili; Cultural; Normandele-Niemen: Unirea; Prima lecție: Munca; Un strigăt în stradă: T. Vladimirescu; Tizeo: 16 Februarie; Balada soldatului; Ilie Pintilie; Pe cărările junglei: Popular; Simfonia dragostei: M. Eminescu; Război și pace, seria II: 8 Mai; Mielman Panin: Floresca, Aurel Vlaicu; Pămint deslețit (ambele serii); N. Bălcescu; Flăcări la grădă: Drumul Serii; Pescarii din arhipelag; Olga Bancic; Departe din patrie: 30 Decembrie; Bită, ieși din sac: B. Delavrancea.

ACHITAREA ABONAMENTULUI DE RADIO, RADIOFICARE ȘI TELEZIUNE ÎN PRIMA LUNĂ A TRIMESTRULUI VA SCUTEȘTE DE MAJORĂRI ȘI AMENZI PENTRU FOLOSIREA ILEGALĂ A APARATAJULUI.

Sezonul de iarnă se apropie! FABRICA LIBERTATEA ARAD Str. Capitan Ignat N°9 a pregătit o colecție de încălțăminte sport PENTRU BĂIEȚI ȘI FETE

Incălțăminte sport este de bună calitate, rezistentă, cu talpa dublă, în culori negru și maron.

SE GĂSEȘTE DE VÎNZARE LA TOATE MAGAZINELE OGL DIN ȚARĂ

INTREPRINDEREA DE CONȘTRUCȚII DRUMURI NR. 3 IAȘI

Str. Păcurari nr. 21 Telefon 1937

ANUNȚ:

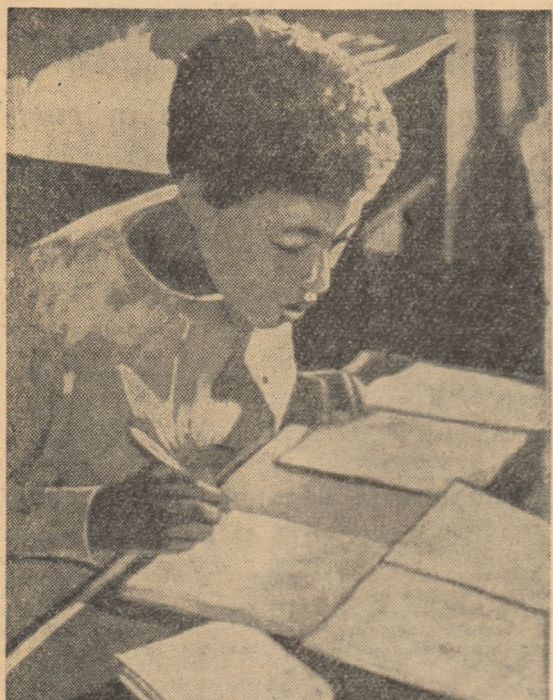
În vederea ocupării posturilor vacante de maștri din cadrul întreprinderii noastre, care își desfășoară activitatea în toată Moldova, în ziua de 3 ianuarie 1961 la sediul întreprinderii se va ține un concurs care va consta din verificarea orală a cunoștințelor profesionale în domeniul construcțiilor de drumuri.

La concurs se pot prezenta:

- absolvenții școlilor de maștri
- absolvenții școlilor echivalente de Ministerul Învățămîntului și Culturii cu școli tehnice de maștri și care au practică de maștru.

maștri care la data de 1 iulie 1958 au avut o vechime de 12 ani în această funcție.

Cererile de înscriere la concurs se vor depune la sediul întreprinderii, pînă pe data de 20 decembrie 1960.

Nancy Jonson din Nigeria învață cu asiduitate limba rusă.

După astfel de convorbiri în carnețele studenților apar noi cuvinte în limba rusă.

Foto: A. BATANOVA și M. REDKINA (din Komsomolskaja Pravda).

Două zile memorabile

● IN PRIMELE ORE ALE DESCHIDERII UNIVERSITĂȚII PRIETENIEI POPOARELOR. ● LOKKOLLO ȘI PRIETENUL SĂU APLAUDĂ CU ENTUZIASM. ● VISURILE LOR AU ÎNCEPUT SĂ PRINDĂ VIAȚĂ.

Două zile se vor fixa pentru toată viața în amintirea mea și a prietenului meu — ne-a spus studentul indonezian Lokkollo. Prima este ziua când a luat naștere ziua noastră, cea de a doua este ziua când am sărbătorit realizarea lui.

„Prima din aceste zile memorabile l-a găsit pe cei doi prieteni în Indonezia. Ei își amintesc foarte bine cum au sosit la universitatea Karabada. Niada-ță nu se mai stăpânea la universitate atât de ușor. Soarele strălucea puternic și căldura se înțepea. Dar nimeni nu pleca — își amintesc Lokkollo. Oamenii așteptau. Așteptau să aibă o vizită din partea lui N. S. Hrușciov care vizita Indonezia în misiunea sa de pace și prietenie. Și totuși după îndelungate aplauze și urale de salut a sosit momentul când a început să vorbească N. S. Hrușciov.

Când el a declarat că la Moscova se va înființa Universitatea prieteniei popoarelor, pentru tinerii din țările Asiei, Africii și Americii Latine, toți cei de față au început să aplaudă cu înfocare. Astfel s-a născut și ziua lor de a pleca în Uniunea Sovietică. Ei se gândeau cum vor ajunge la adresa Universității prieteniei popoarelor, în calitate de soli ai țării lor, cum vor asculta cu atenție încordată explicațiile profesorilor. Ei visau să în această Universitate să învețe medicina. Aici vor pătrunde toate tainele medicinei. Și acum, totuși Lokkollo speră să poată lupta împotriva bolilor, cu ajutorul prietenilor sovietici. Și prietenul lui și-a făcut visul. El voia să vadă în Indonezia ziua când în întreaga țară funcționează fabrici și uz-

ine, când tinerii vor conduce cu mâinile lor tractoare.

A venit și ziua când visurile celor doi tineri prieteni s-au realizat. Ziua aceasta le stăruie viu în memorie cu toate detaliile ei.

Prietenii din Indonezia au fost de față ieri la solemnitatea deschiderii Universității prieteniei popoarelor.

Când au sosit la universitate, cu mult mai devreme decât alții participanți la festivitate, Lokkollo și prietenul său și-au pus de îndată căștile. Nu voiau să le scoape nici un cuvânt. Și-au dădus seama că participau la nașterea universității care îi va ajuta să se facă folositori poporului lor.

„În sfințită solemnitate a început. Privirile lor s-au îndreptat spre N. S. Hrușciov. În timp ce, împreună cu toți cei din sală, ei îl adomănu, și-au amintit de cele petrecute la Universitatea Karabada și s-au gândit la propriul lor viitor. Au ascultat cu mare atenție cuvintele candidaților guvernului sovietic.

„Sint Intrututul de acord cu Nikita Sergheevici — a spus Lokkollo, după solemnitatea. Sintem foarte recunoscători guvernului sovietic pentru că ne-a dat posibilitatea să învățăm la Moscova. Sintem fericiți că ne-am găsit aici prieteni buni.

Sintem în Sala Coloanelor. Musica înveselește atmosfera. Prezidenții în jur, convorbiri prietenești, lotă-l și pe Lokkollo întind în sală împreună cu alți studenți.

Într-o zi, el și prietenul său vor începe cu siguranță studiile pentru a îndreptăți speranțele poporului indonezian care i-a trimis în Uniunea Sovietică să dobândească

De peste hotare

ONU Lucrările Comitetului Politic al Adunării Generale

Situația țărilor occidentale care se opun dezarmării generale și complete devine tot mai dificilă

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din dimineața zilei de 17 noiembrie a Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U. a fost reluată discutarea problemei dezarmării. Ședința a arătat în mod grăitor în ce situație dificilă au intrat țările occidentale care caută să împiedice încheierea unui tratat cu privire la dezarmarea generală și completă în condițiile când ideea dezarmării generale și complete a pus stăpânire pe mințile a sute de milioane de oameni din întreaga lume. Până în prezent delegații țărilor occidentale în O.N.U. s-au pronunțat împotriva propunerilor sovietice în această problemă sub pretextul că aceste propuneri ar constitui „o abordare unilaterală” a problemei „fără țării socialiste”. Actualmente sericina adoptării cursului înarmării a devenit și mai dificilă. În ședința anterioară a Comitetului a fost prezentat proiectul de rezoluție al celor 11 țări neutre (în prezent 12). Deși erau asumate lipsurile, proiectul țărilor neutre corespunde sarcinii principale.

Uniunea Sovietică s-a pronunțat în sprijinul proiectului de rezoluție al țărilor neutre. Delegația americană a declarat că rezoluția „este inacceptabilă pentru Statele Unite”.

În ședința din dimineața zilei de 17 noiembrie a luat cuvântul Ormsby Gore, ministrul de stat pentru afacerile externe al Angliei. Aducând elogiul autorilor proiectului de rezoluție al celor 12 țări, Ormsby Gore a declarat însă că delegația Angliei „are rezerve” în legătură cu proiectul. Delegația engleză a consacrat cea mai mare parte a discursului său încercărilor de a prezenta într-o lumină falsă poziția Uniunii Sovietice în problema dezarmării. Această manevră a fost necesară delegatului englez pentru a declara că proiectul celor 12 țări neutre „poate fi interpretat în chip diferit”.

În același timp delegatul englez a ocultat fondul proiectului de rezoluție al celor 12 țări privind directivele în legătură cu dezarmarea generală și completă.

Lundă cuvântul, reprezentantul sovietic, V. A. Zorin, a

atras atenția membrilor comitetului asupra faptului că Ormsby Gore s-a ferit să răspundă la întrebările pe care le pune rezoluția celor 12 țări neutre, lucru de la care nimeni nu se poate sustrage dacă dorește într-adevăr rezolvarea problemei dezarmării. Dacă considerați că noi nu interpretăm în mod just rezoluția. Nu mi-am asumat această sarcină. Aceasta este treaba autorilor proiectului și ei au spus cât se poate de clar pozițiile lor. Am dorit numai să explic motivul pentru care sprijinim această rezoluție. Dar explicațiile acum care sînt motivele pentru care dv. nu o sprijiniți? Vă feriiți de a pune întrebare.

În cele din urmă delegatul Angliei a declarat că delegația sa nu poate sprijini proiectul de rezoluție al celor 12 țări neutre „în forma lui actuală”. Încercările delegatului englez „de a ieși cu fața curată” au eșuat. El s-a demascat ca fiind un adversar al dezarmării.

În ședința au luat cuvântul de asemenea reprezentanții Austriei, Nepalului, Venezuelei, Poloniei, Etiopiei și Irlandei.

DIN NOU ÎN FRANȚĂ!

— Complimentele mele, madame, deși nu v-am văzut de mult, vă găsec neschimbată! — D-na însă și-ai schimbat doar uniforma L. (desen de V. TIMOC)

Primul ministru al Japoniei încearcă să denatureze realitatea

DECLARAȚIA AGENȚIEI TASS

MOSCOVA 18 (Agerpres). — Potrivit celor relatate de agenția Kioto Tușin, la 14 noiembrie primul ministru al Japoniei, Ikeda, a făcut o declarație în cadrul unei conferințe de presă în care a încercat să prezinte lucrurile ca și cum guvernul japonez ar dori să încheie un tratat de pace cu Uniunea Sovietică și ar fi gata să reia tratativele corepunzătoare, dar că acest lucru ar fi împiedicat de poziția U.R.S.S.

În cercurile oficiale ale Uniunii Sovietice a provocat o mare surprindere această declarație a lui Ikeda care este considerată drept o înverecare de a denatura starea reală de lucruri. Cine împiedică de fapt încheierea unui tratat de pace între U.R.S.S. și Japonia?

Se știe bine că, în ciuda prevederilor Declarației comune sovieto-japoneze, nu guvernul sovietic, ci guvernul

Japoniei se eschivează de patru ani în fel și chip de la reluarea tratatelor și încheierea unui tratat de pace. În prezent guvernul japonez este dispus să se erize în vorbe în adept al îmbunătățirii relațiilor cu Uniunea Sovietică. În realitate însă, potrivit tratatului militar și S.U.A. a oferit teritoriul țărilor sale pentru baze militare străine îndreptate în primul rând împotriva Uniunii Sovietice, sprijină acțiunile agresive ale clierii militariste americane care creează încordare în Extremul Orient. Trebuie să ne opunem Uniunii Sovietice biznuindu-ne pe puterea Americii” a declarat recent Ikeda, demascând astfel politica de renviere a militarismului și de blocare militară a vecinilor iubitori de pace ai Japoniei dusă de cercurile guvernante japoneze.

Astfel, este evident că nu Uniunea Sovietică este vinovată de faptul că eforturile ei de a stabili adevărate relații de bună vecinătate cu Japonia nu au dus decumdată la rezultatele dorite. De ce atunci a fost nevoie ca primul ministru al Japoniei să facă declarația cu privire la încheierea unui tratat de pace cu U.R.S.S., care denaturează adevărata stare de lucruri? La această întrebare nu este greu de răspuns dacă se au în vedere apropiatele alegeri parlamentare din Japonia.

Guvernul sovietic dorește în mod sincer ca și în trecut să stabilească relații de adevărată prietenie între popoarele sovietic și japonez.

Norodom Sianuk va vizita U.R.S.S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). TASS transmite: La invitația lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., seful statului Cambodgia, prințul Norodom Sianuk, va face o vizită în Uniunea Sovietică la sfârșitul lunii noiembrie a.c.

Vizita delegației guvernamentale a R. P. Române în Suedia

STOCKHOLM 18 (Agerpres). — În cursul zilelor de 15, 16 și 17 noiembrie a.c. membrii delegației economice guvernamentale a R. P. Române, care se află în vizită în Suedia, au avut întrevederi cu reprezentanții Uniunii producătorilor de celuloză, Uniunii exportatorilor și importatorilor și ai concernelor „Johnsons et Co”, „Nynas Petroleum”, „Defibrator A. B.”.

Delegația română a vizitat Uzinele „Karlholms”, producătoare de fibre lemnoase, Institutul de cercetări științifice în domeniul prelucrării lemnului, celulozei și hirtiei, precum și Uzinele „Atlas Copco”.

Uniunea producătorilor de celuloză din Suedia „Cellulosaforeningens” a oferit în cinste delegației române o masă la care au participat Thomas Ihre, președintele acestei uniuni, reprezentanți ai M.A.E. al Suediei, reprezentanți ai Institutului de cercetări științifice, precum și directorii ai unor întreprinderi.

Uniunea exportatorilor și importatorilor din Suedia, la 17 noiembrie a.c. a oferit, de asemenea, o masă în cinste delegației economice guvernamentale a R. P. Române.

Incheierea lucrărilor Comisiei romîno-cehoslovace de colaborare tehnico-științifică

PRAGA 17. — Corespondentul Agerpres transmite: Între 9 și 15 noiembrie 1960 a avut loc la Praga cea de-a 12-a sesiune a Comisiei romîno-cehoslovace de colaborare tehnico-științifică. La încheierea sesiunii s-a dat publicității un comunicat, în care se arată printre altele:

Comisia a analizat posibilitățile cu privire la lărgirea și aprofundarea în continuare a colaborării ambelor țări în domeniul tehnico-științific și a adoptat hotărâri concrete mai ales în ceea ce privește îmbunătățirea nivelului tehnic într-o serie de ramuri ale economiei naționale.

Rezultatele sesiunii au confirmat din nou că ajutorul totuși șesc al țărilor socialiste înlesnește rezolvarea rapidă și cu succes a problemelor importante ale dezvoltării tehnice în industria, precum și în celelalte ramuri ale economiei naționale.

CARNET International

Herr Lübke și „eroismul” hitleriștilor

Unor lucruri cele mai grave sînt rostite de polițienii Bonnului cu o seninătate care cutremură. Dacă o întreaga pleiadă de revanșari vest-germani, ce dețin posturile cheie la Bonn, inundă presa și radioul cu pretenții teritoriale, cu cerințe vehemente de a fi se pune în mișcare arme atomice, de a obține baze, tot mai multe baze militare în toate colțurile Europei, în acest cor domnul Lübke, președintele Republicii Federale Germane, aduce o notă specifică. În urmă cu ceva timp, după cum informează ziarul olandez „De Gelderlander”, omintul domn Lübke a rostit în ziua comemorării victimelor războiului, un discurs. Cite cuvintele ce și-au putut spune cu acest prilej!

Despre milioanele de victime căzute detaliat, cîmpebun! Despre Dochaui și Odrour! Despre distrugerile nemopomenite și jaful barbar săvîrșit de hitleriști pe teritoriul țărilor catopele și despre suferințele pricinuite de nazizii poporului german!

Nu mai că dl. Lübke nu la asemeneza lucruri s-a gândit. Pentru domnia sa cel de al doilea război mondial a fost o epopee glorioasă de care poporul german trebuie să-și aducă amînta cu plăcere. Și astfel, într-un asemenea context mon-

struos, dl. Lübke s-a apucat în această zi trată de comemorare a victimelor războiului, să aducă laude „meritelor” soldaților hitleriști, care chipurile ar fi luptat pentru patria lor. Pentru „patria lor”? Cit de bine ripostează ziarul olandez revanșarilor de la Bonn: „Acesti germani care într-adevăr au luptat pentru patria lor au fost omorîți în lagărele de concentrare hitleriste”.

Bandiții lui Hitler nu merită altceva decît blestemul părinților, fraților și surorilor zeilor de milioane de oameni nevinovați uciși mișelește de fasciști. „Pentru a împiedica falsificarea istoriei, și în amintirea aceluia care au pierit în lupta pentru recucerirea patriei catopele de germani, precum și în amintirea germanilor înșiși care au pierit din cauza fascismului, noi ne vom amînti mereu despre evenimentele din perioada 1933-1945”, conchide ziarul „De Gelderlander”.

Din moment ce însuși herr Lübke, președintele R.F.G., își permite să rostască asemenea acuzații otrăvite, ce să se mai spună despre zecele de organizații revanșarde din R.F.G. care infloresc sub oblăduirea polițienilor de la Bonn și a căror activitate are la bază tocmai asemenea idel fasciste.

C. R.

„Ne aflăm parcă în mijlocul junglei”

La Roma peste o sută de familii au părăsit barăcile de la Tufelino în care sînt nevoiți să locuiască. O ploaie numai de o oră a pătruns în aceste „locuințe” prin tavanele găurite. Cîteva acoperișuri s-au prăbușit. Sînt rătăciți, cu copiii în brațe, disperați, au ocupat patru clădiri situate în apropiere.

Scurtă le-a fost bucuria de a se adăposti în apartamentele confortabile în care s-au instalat. Polițistii, cu obișnuita brutalitate, au pornit la acțiune. Zadarnice s-au dovedit protestele năpăstuiților. Drept răspuns, polițistii ascunzîndu-se ca întotdeauna în spatele necesității de a apăra „ordinea” și „legalitatea” burgheză au pus în funcțiune pumnii și bastoanele de cauciuc. Au urmat scene tragice. Femelele tipau, copiii plîngeau. Mai multe persoane printre care o bătrînă cu un sor orb au fost dușe degrabă în spital. Astfel aparătorii „ordinii” și „le-

galtății” burgheze au auncat în stradă familii lipsite de orice ajutor.

Între timp zece de locuitori s-au adunat pentru a protesta împotriva acestei samavolnicii. Au răsunit glasuri pline de revoltă:

— „Sotul meu este unul din constructorii Palatului Sportului, dar noi locuim într-o baracă fără apă, fără lumină”.

— „Trăim în mijlocul unor bălți de noroi”.

— „Ne aflăm parcă în mijlocul junglei. Unezuala este atât de mare încît lenjeria mucegește. Ziua trebuie s-o punem la soare”.

— „Douzeci de familii locuim în baraci. Sobolanii ne invadează. Unul din ei a mincat o ureche a fiului meu”.

Zguduitoare mărțurii! Ele dovedesc că orînduirea bazată pe exploatare nu poate oferi oamenilor muncii decît o viață de cumplită mizerie.

GH. PURCĂREA

„Locuințe” studentești

La Londra și în alte orașe ale Marii Britanii unde există institute de învățămînt superior, problema cazării studenților a devenit extrem de acută. Aceasta este și concluzia trasă de Uniunea națională a studenților din Anglia în urma efectuării unui studiu asupra condițiilor de locuit care stau la dispoziția studenților englezi. Este adevărat că la Oxford și Cambridge, acolo unde sînt adunate adraslele inaltei aristocrații și marii finanșeri britanici, autorii studiului au găsit studenți care ocupă... apartamente ocupate de studenți într-o cameră degradată cu pereții „tapetați” cu... hirtie de impachetat sau stiolei de la pachetele de șocolată. Atunci cînd studenții protestează, proprietarii nu se jenază să afirme că o asemenea cameră contribuie la crearea unei atmosfere „întimice”, după ultimele cerințe ale... artei abstracționiste.

Trebuie subliniat însă că în Marea Britanie, pe lângă studen-

ții care au posibilitatea să plătească sumele exorbitante prețurile de proprietarii hrăpăreți, există o categorie destul de numeroasă de studenți nevoiași. Mulți dintre aceștia, se arată în raportul susamintit, trebuie să se mulțumească cu locuințe în... sere, beciuri părăsite sau în autobuse scoase din uz. Bineînțeles, nu pe gratis, ci în schimbul unor sume, este drept, mai mici.

Și toate acestea se petrec pentru că, după cum se subliniază în raport, studenții englezi beneficiază doar într-o proporție infimă de locuri în cîmîna studențești. Există unele centre universitare britanice în care numai 6 la sută din studenți sînt cazați în cîmîna studențești.

Amarnică este viața acelor studenți englezi ai căror părinți nu jonglează cu cecurile...

L. RETEGAN

Grave incidente provocate de rasiști în S.U.A.

NEW ORLEANS 18 (Agerpres). — Agenția United Press International relatează că ciocnirile și actele de vandalism provocate de rasiști la New Orleans în cursul zilei de miercuri și noaptea următoare au durat peste 20 de ore. Pînă și autoritățile, care sprijină măsurile rasiste, sînt speriate de amploarea și gravitatea tulburărilor. „Bătălia împotriva integrării rasiale nu se poate câștiga pe stradă” — scrie ziarul „Daily Times”. Între timp însă, cele patru fețe de culoare admise la o școală elementară pentru albi, nu se pot duce la școală neînsoțite de agenți de poliție înarmați și sînt mereu urmărite de huiduțiile și insultele rasiștilor. Mama unuia din ele a declarat că fiece sa în vîrstă de șase ani a venit ocași și a întrebă plîngînd: „De ce își bat joc de mine toți acești oameni?” Tatăl feței a fost concediat de la garajul unde lucra numai pen-

tru motivul că fiece sa frecventa o școală rezervată albilor.

Agenția France Presse relatează că „autoritățile vor acum să obțină victoria asupra judecătorului federal Skelly Wright care a ordonat integrarea rasială aplicînd hotărîrea Curții supreme a S.U.A. din mai 1954”. Administrația școlară din New Orleans, care pînă în prezent se conformase dispoziției judecătorului Wright, înspăimîntată de violențele huliganilor rasiști și supusă la tot felul de presiuni, a cerut la 18 noiembrie lui Wright să suspende ordinul de integrare. La Baton Rouge, capitala statului Louisiana, Congresul, format în majoritate din rasiști, a hotărî să suprimă fondurile necesare plății salariilor profesorilor și întreprinderii școlilor. Un imprumut solicitat de administrația școlilor la mai multe bănci ale orașului a fost refuzat.

Pe scurt

MOSCOVA. — Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au felicitat pe constructorii canalului Kara-Kum (Turkmenia), pentru terminarea cu succes a construirii părții a doua a canalului în lungime de 140 km.

BERLIN. Recent a fost deschisă la Centrul expozițiilor internaționale din Berlin expoziția fotografică „Republica Populară Romîna”, cu fotografii trimise de Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Peste 12.000 de persoane au vizitat expoziția.

ROMA. La 18 noiembrie a sosit la Bologna delegația oamenilor de știință romîni care vor participa la conferința italo-romînă de informare științifică care se deschide la universitatea din acest oraș la 19 noiembrie.

BERLIN. Uniunea Scriitorilor din R. D. Germanii, Clubul oamenilor de teatru și chestiilor „Die Mowe” și Societatea pentru relațiile culturale cu străinătatea au organizat recent la Casa Ziariștilor din Berlin o seară artistică romînească intitulată „Rapodia romîni”.